

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Csp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200840
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8520200840.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou, v sporovej veci žalobcu: T. L., nar. XX.X.XXXX, W. XXX/X, XXX XX L., právne zastúpená: FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 51 769 654, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.100,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.100,- eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 2.6.2020 domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.100,- eur. V odôvodnení žaloby uvádza, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľka domáhala ochrany svojich práv voči žalovanému v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 7C/50/2016, a to vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko zmluvy o úvere, ktoré uzavrela ako dlžník so žalovaným v dňoch 23.12.2011, 23.10.2012, 11.11.2013 a 27.10.2014 sú v rozpore s právnou úpravou - so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže neobsahujú náležitosti vyžadované zákonom a uvedená skutočnosť spôsobuje fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv, ako aj z dôvodu, že odplata v predmetných zmluvách o úvere je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom sp. zn. 7C/50/2016-100 zo dňa 23.2.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/83/2018-174 zo dňa 28.8.2018 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 3.636,- eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia. V teraz prejednávanej veci si žalobkyňa ako spotrebiteľka uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Má za to, že jej vznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 7C/50/2016 si úspešne uplatnila svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorom bolo konštatované porušenie ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zo strany žalovaného ako poskytovateľa finančnej služby a taktiež úmyselné a nepoctivé konanie žalovaného vo vzťahu k spotrebiteľovi. Z poukazom na uvedené si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanému primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.100,- eur, čo predstavuje 30 % zo sumy bezdôvodného obohatenia. Zároveň žiada priznať jej aj náhradu trov konania.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu 21.7.2020, v ktorom uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne a v tejto súvislosti predostiera súdu gramatický výklad slova „primerane“. Žalovaný má za to, že jeho opätovné sankcionovanie by bolo, vzhľadom na predchádzajúce konanie, neprimerane prísne. Tvrdí, že žalobkyni žiadna ujma, ktorá by odvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žiadal, aby súd pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobkyne, ktorá konala v rámci kontraktáčného procesu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemala k ním žiadne výhrady a zaviazala sa ich dodržiavať. Žalobkyňa svojim podpisom na zmluve ďalej prehlásila, že si zmluvu prečítala, uzatvorila ju vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni a ani za nápadne nevýhodných podmienok. Žalovaný záverom poukázal na českú rozhodovaciu prax a navrhol žalobu zamietnuť.

3. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na deň 22.10.2020, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie nedostavila žiadna zo sporových strán a ani ich právni zástupcovia. Právny zástupca žalobkyne podaním zo dňa 20.10.2020 žiadal ospravedlniť jeho neprítomnosť na pojednávaní s tým, že súhlasí s tým, aby sa pojednávanie konalo v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu. Právna zástupkyňa žalovaného taktiež, podaním zo dňa 15.10.2020, ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu vysokej pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasila s tým, aby sa pojednávanie vykonalo v jej neprítomnosti.

4. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti sporových strán, nakoľko ich účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú. Následne vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili sporové strany: žalobou, rozhodnutiami všeobecných súdov predloženými žalobkyňou, vyjadrením žalovaného zo dňa 21.7.2020, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 7C/50/2016-100 zo dňa 23.2.2018 v právnej veci žalobcu T. L., proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3.636,- eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.452,- eur od 7.5.2016 do zaplataenia a s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.184,- eur od 7.5.2016 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 218,- eur na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V dôvodoch rozsudku súd konštatoval, okrem iného, že je zrejmé, že v čase podpisu zmlúv žalobkyňa nebola ako spotrebiteľ informovaná o všetkých skutočnostiach, ktoré by mohli ovplyvniť jej rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o ten-ktorý úver. V dôsledku uvedeného je preto nutné všetky štyri úvery poskytnuté žalobkyni zo strany žalovaného posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. ako úvery poskytnuté bezúročne a bez poplatkov. Ďalším dôvodom, pre ktoré súd považoval poskytnuté úvery za bezúročné a bez poplatkov, bola skutočnosť, že žalovaný hrubo porušil povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Žalovaný nepredložil súdu žiadne dôkazy preukazujúce riadne splnenie tejto povinnosti, osobitne nijako nepreukázal, že by v rámci posudzovania schopnosti splácať úver žalobkyňou mal k dispozícii údaje o jej príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave, ako ani do akej databázy o spotrebiteľoch na účely posudzovania schopnosti splácania úveru, kedy a s akým výsledkom v rámci uvedeného nahliadol. Súd na základe uvedeného posúdil predmetné zmluvy o úvere ako bezúročné a bez poplatkov, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.636,- eur titulom bezdôvodného obohatenia a zároveň jej priznal oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

6. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. č. k. 5Co/83/2018-174 zo dňa 28.8.2018 bol vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený a žalobkyni bol priznaný nárok na náhradu trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu vo vzťahu k žalovanému.

7. Rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 1.10.2018.

8. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

9. Je nepochybné, že vyššie uvedené úverové zmluvy uzavreté medzi sporovými stranami sú spotrebiteľskými zmluvami s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

12. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

21. V prejednávanej príhode však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení úverov a teda k strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku.

22. K porušeniu práv žalobkyne ako spotrebiteľky došlo konaním žalovaného, ktorý napriek skutočnosti, že bolo jeho povinnosťou (ako dodávateľa - osoby, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) poskytnúť žalovanej (spotrebiteľke) už pri podpise zmluvy všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný

úver, uzavrel so žalovanou zmluvy, ktoré neobsahovali všetky obligatórne náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia tej - ktorej zmluvy:

-zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.12.2011 neobsahuje údaje stanovené v § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, k/, y/,
-zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.12.2012 neobsahuje údaje stanovené v § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, k/, y/,
-zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2013 neobsahuje údaje stanovené v § 9 ods. 2 písm. k/,
-zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2014 neobsahuje údaje stanovené v § 9 ods. 2 písm. k/.

23. Keďže uvedené zmluvy neobsahovali obligatórne náležitosti, súd v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 7C/50/2016 posúdil úvery poskytnuté žalobkyni žalovaným ako bezúročné a bez poplatkov a v dôsledku uvedeného žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 3.636,- eur.

24. Právoplatným ukončením konania vo veci sp. zn. 7C/50/2016 Okresného súdu Stará Ľubovňa bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 2.6.2020.

25. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

26. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba akcentovať, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z. z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi, je potrebná určitá intenzita.

27. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení súd vychádzal z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak, podľa názoru súdu, ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

28. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, súd považoval žalobkyňou požadovanú sumu 1.100,- eur, čo predstavuje cca 30 % sumy, o ktorú sa žalovaný vo vzťahu k nej bezdôvodne obohatil, za primeranú a to s to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa, ako aj prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný si vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval finančné plnenie na ktoré nemal nárok, vyvolal u nej stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorom bola napokon v plnom rozsahu úspešná a žalobcovi bola uložená povinnosť vydať jej sumu 3.636,- eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

29. Prvoinštančný súd má za to, že finančné zadosťučinenie vo výške 1.100,- eur (cca 30 % sumy bezdôvodného obohatenia sa žalovaného) vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného,

je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal. V dôsledku konania žalovaného bola žalobkyňa nielenže vystavená bezprostredne hroziacej majetkovej ujme, nad rámec uvedeného bola nútená chrániť svoje práva súdnou cestou. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Spotrebiteľ, teda žalobkyňa, nie je povinná preukázať ujmu, ktorá jej vznikla, pretože zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

30. Neobstojí ani námietka žalovaného, že žalobkyňa konala ľahostajne. Súdu sú z jeho činnosti známe obchodné praktiky žalovaného, jeho úverové zmluvy a zmluvné podmienky a skutočnosť, že žalobkyňa ako slabšia zmluvná strana podpísala žalovaným predložené zmluvné formuláre, ktoré neobsahovali obligatórne zmluvné náležitosti, nemôže v žiadnom prípade zbavovať žalovaného zodpovednosti.

31. Vo vzťahu k námietke neodôvodnenosti nároku vznesenej žalovaným prvoinštančný súd len na margo konštatuje, že odôvodnenosť nároku je daná prinajmenšom samotným úspechom v pôvodnom konaní. Je potrebné tiež akcentovať, že nemožno „ukracovať“ v tomto konaní žalobkyňu (v kontraktačnom procese dlžníka) od možnosti domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia. Napokon bol to v tomto konaní žalovaný (v kontraktačnom procese veriteľa), kto sa dopustil porušenia spotrebiteľského práva, preto musí znášať aj riziko žalobného efektu, všetko vo svetle toho faktu, že je to žalobca, kto je pri iniciácii sporu tzv. dominus litis.

32. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyňi priznané primerané finančné zadosťučinenie v požadovanej sume, t.j. 1.100,- eur.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobkyňa bol v konaní plne úspešná, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.